ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 20. októbra 2011 *

Vo veci C-94/10,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vestre Landsret (Dánsko) z 11. februára 2010 a doručený Súdnemu dvoru 17. februára 2010, ktorý súvisí s konaním:

Danfoss A/S,

Sauer-Danfoss ApS

proti

Skatteministeriet,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Safjan (spravodajca), A. Borg Barthet, E. Levits a J.-J. Kasel,

* Jazyk konania: dánčina.

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. februára 2011,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Danfoss A/S, v zastúpení: T. K. Kristjánsson a H. S. Hansen, advokaterne,

— Sauer-Danfoss ApS, v zastúpení: A. Møllin a E. Vistisen, advokaterne,

— dánska vláda, v zastúpení: V. Pasternak Jørgensen, K. Lundgaard Hansen a B. Weis Fogh, splnomocnení zástupcovia,

— španielska vláda, v zastúpení: M. Muñoz Pérez, splnomocnený zástupca,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci G. Albenzio, avvocato dello Stato,

— poľská vláda, v zastúpení: K. Rokicka, splnomocnená zástupkyňa,

— švédska vláda, v zastúpení: A. Falk, splnomocnená zástupkyňa,

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Hathaway, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Mantle, barrister,

— Európska komisia, v zastúpení: N. Fenger a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 24. marca 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu práva Únie o vymáhaní plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu a zodpovednosti členského štátu za výber dane nezlučiteľnej s týmto právom.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami Danfoss A/S (ďalej len „Danfoss“) a Sauer-Danfoss ApS (ďalej len „Sauer-Danfoss“) na jednej strane a Skatteministeriet (ministerstvo financií) na druhej strane vo veci odmietnutia tohto ministerstva priznať týmto spoločnostiam vrátenie daní z minerálnych olejov vybratých v rozpore s právom Únie a náhradu škody spôsobenej v dôsledku výberu tejto nezákonnej dane.

Právny rámec

Právo Únie

3 Smernica Rady 92/12/EHS z 25. februára 1992 o všeobecnom systéme, držbe, preprave a kontrole tovarov podliehajúcich spotrebným daniam (Ú. v. ES L 76, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 179, korigendum v Ú. v. EÚ L 228, s. 28) stanovuje vo svojom článku 1:

„1. Táto smernica stanovuje systém pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a iným nepriamym daniam, ktoré sa vyberajú priamo alebo nepriamo na spotrebu takýchto výrobkov s výnimkou dane z pridanej hodnoty a daní, stanovených spoločenstvom.

2. Osobitné ustanovenia vzťahujúce sa na štruktúry a daňové sadzby za výrobky, ktoré podliehajú spotrebnej dani, sa stanovia v špecifických smerniciach."

4 V zmysle článku 3 ods. 1 a 2 tejto smernice:

„1. Táto smernica má platiť na úrovni spoločenstva na nasledovné výrobky, ako je definované v príslušných smerniciach:

— minerálne oleje,

— alkohol a alkoholické nápoje,

— tabakové výrobky.

2. Výrobky uvedené v odseku 1 môžu podliehať iným nepriamym daniam na špecifické účely za predpokladu, že tieto dane sú v súlade s daňovými pravidlami aplikovateľnými na spotrebnú daň a účely DPH, pokiaľ sa týka stanovenia daňového základu, výpočtu dane, určovania a monitorovania daní."

5 Článok 1 smernice Rady 92/81/EHS z 19. októbra 1992 o harmonizácii štruktúr spotrebných daní z minerálnych olejov [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 316, s. 12) stanovuje:

„1. Členské štáty uplatňujú na minerálne oleje zosúladenú spotrebnú daň v súlade s touto smernicou.

2. Členské štáty stanovujú svoje dane v súlade so smernicou 92/82/EHS o harmonizácii štruktúr spotrebnej dane z minerálnych olejov." [*neoficiálny preklad*]

6 V zmysle článku 8 ods. 1 smernice 92/81:

„1. Popri všeobecných ustanoveniach smernice 92/12/EHS o oslobodených použitiach výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani a bez vplyvu na iné ustanovenia Spoločenstva, členské štáty oslobodia od zosúladenej spotrebnej dane za podmienok, ktoré stanovia na účely zabezpečenia správneho a prehľadného uplatnenia týchto oslobodení a zabránenia podvodom, úniku alebo zneužitiu, tieto výrobky:

a) minerálne oleje používané na iné účely ako pohonná látka alebo palivo;

b) minerálne oleje dodávané na použitie ako pohonná látka v letectve okrem súkromného lietania.

...“ [*neoficiálny preklad*]

7 Oznámenie Komisie zo 7. novembra 1990 o návrhu smernice Rady o harmonizácii štruktúry spotrebných daní z minerálnych olejov [KOM(90) 434 v konečnom znení] výslovne uvádza, že sa na mazacie a hydraulické oleje vzťahuje oslobodenie od dane upravené v smernici 92/81.

Vnútroštátne právo

8 Na účely prebratia smerníc 92/12 a 92/81 prijal dánsky zákonodarca zákon č. 1029 z 19. decembra 1992 o energetickej spotrebnej dani na výrobky z minerálnych olejov (ďalej len „zákon o spotrebnej dani z minerálnych olejov“). Článok 1 prvý odsek tohto zákona stanovuje:

„Výrobky z minerálnych olejov podliehajú v tuzemsku spotrebnej dani. Sadzba dane sa stanovuje nasledujúcim spôsobom:

...

12. mazacie oleje, hydraulické oleje a obdobné výrobky: 1,78 DKK/l.“

9 Spotrebnú daň z mazacích a hydraulických olejov mali platiť olejárske spoločnosti, avšak dôvodová správa k zákonu o spotrebnej dani z minerálnych olejov predpokladala, že táto daň bude pravdepodobne presunutá na kupujúcich zdanených olejov.

10 Po vyhlásení rozsudku z 10. júna 1999, Braathens (C-346/97, Zb. s. I-3419), potvrdenom rozsudkom z 25. septembra 2003, Komisia/Taliansko (C-437/01, Zb. s. I-9861), z ktorého vyplýva, že ak by sa umožnilo vyberať nepriamu daň z tovaru, ktorý je oslobodený od zosúladenej spotrebnej dane, článok 8 ods. 1 písm. b) smernice 92/81 by úplne stratil praktický účinok, a takáto daň by sa preto nemohla opierať o článok 3 ods. 2 smernice 92/12, sa dánske daňové orgány rozhodli zrušiť s účinnosťou od 1. decembra 2001 správnou cestou výber dane z mazacích a hydraulických olejov. Zákonom č. 395 zo 6. júna 2002 sa táto spotrebná daň zrušila s účinnosťou od 1. decembra 2001.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 V období od 1. januára 1995 do 30. novembra 2001 nakúpila spoločnosť Danfoss mazacie oleje od rôznych dánskych olejárskych spoločností, ktoré po odvedení spotrebnej dane z mazacích olejov do dánskej štátnej pokladnice preniesli na spoločnosť Danfoss bremeno spotrebnej dane v celkovej výške 6 108 054 DKK.

12 V období od 1. januára 1998 do 30. novembra 2001 predala spoločnosť Danfoss časť týchto olejov spoločnosti Sauer-Danfoss, súčasne zahrnula do kúpnej ceny aj sumu dane z minerálnych olejov v celkovej výške 1 686 096 DKK.

13 Po zrušení spotrebnej dane z minerálnych olejov požiadali spoločnosti Danfoss a Sauer-Danfoss dánske daňové orgány o vrátenie časti celkovej ceny mazacích olejov, ktoré zakúpili, zodpovedajúcej nezákonnej dani, teda sumám 6 108 054 a 1 686 096 DKK, avšak tieto spoločnosti spresnili, že pokiaľ Danfoss získa od daňových orgánov celú sumu, ktorej sa domáha, prevedie na spoločnosť Sauer-Danfoss sumu 1 686 096 DKK zodpovedajúcu časti kúpnej ceny spoločnosti Danfoss predstavujúcu daň z minerálnych olejov zahrnutú do kúpnej ceny, a že spoločnosť Sauer-Danfoss vezme v tomto prípade svoju žiadosť späť. Žiadosť spoločnosti Sauer-Danfoss je teda subsidiárna vo vzťahu k žiadosti spoločnosti Danfoss.

14 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania ďalej vyplýva, že olejárske spoločnosti nepodali žiadosť o vrátenie spotrebnej dane, ktorej podliehali mazacie oleje predané spoločnosti Danfoss.

15 Na podporu svojich žiadostí uviedli žalobkyne v konaní vo veci samej, že vzhľadom na to, že museli znášať finančné dôsledky nezákonnej dane, podľa zásady efektivity práva Únie sú iba oni oprávnené domáhať sa vrátenia spotrebnej dane, a nie olejárske spoločnosti. Rovnako požiadali Dánsko o náhradu škody spôsobenej z dôvodu výberu tejto dane.

16 Žiadosti žalobkýň v konaní vo veci samej boli zamietnuté. Podľa dánskych orgánov má nárok na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu podľa práva Únie len priamo zdaniteľná osoba, a nie ďalšie články obchodného reťazca, ktoré samy nemajú povinnosť zaplatiť daň a ktoré samy ani neodviedli do štátnej pokladnice nijakú sumu, ktorej vrátenia by sa mohli domáhať.

17 Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, dánske orgány vylúčili akúkoľvek náhradu, pretože pokiaľ ide o obdobie predchádzajúce vyhláseniu už citovaného rozsudku

Braathens, nebola nezlučiteľnosť dane upravená v zákone o spotrebnej dani z minerálnych olejov natoľko dostatočne zjavná, aby výber tejto dane mohol viesť k vzniku zodpovednosti štátu, pričom v období po vydaní tohto rozsudku nebolo možné zistiť, v ktorej fáze reťazca odbytu škoda vznikla, takže chýba priama príčinná súvislosť. V prípade presunutia dane vybratej bez právneho dôvodu totiž otázka, či a ak áno, tak v akom rozsahu môžu neskôr konkrétne podniky alebo používatelia, ktorí sú ďalším článkom reťazca odbytu, niesť bremeno spotrebnej dane, súvisí s množstvom iných okolností, najmä s cenovou politikou uplatňovanou zdaniteľnou osobou a ďalšími článkami reťazca pri dotknutých výrobkoch, s konkrétnym spôsobom použitia týchto výrobkov a s konkurenciou na dotknutom trhu.

18 Žalobkyne vo veci samej podali opravný prostriedok proti rozhodnutiam o zamietnutí ich žiadostí na Vestre Landsret, ktorý rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni právo Únie tomu, aby členský štát zamietol žiadosť o vrátenie podanú podnikom, na ktorý bola presunutá spotrebná daň vybratá v rozpore so smernicou, ak sa takéto zamietnutie – za okolností, aké existujú vo veci samej – odôvodňuje tým, že to nie je podnik, ktorý zaplatil spotrebnú daň štátu?

2. Bráni právo Únie tomu, aby členský štát zamietol žiadosť o náhradu škody podanú podnikom, na ktorý bola presunutá spotrebná daň vybratá v rozpore so smernicou, ak sa takéto zamietnutie – za okolností, aké existujú vo veci samej – zakladá na dôvodoch stanovených členským štátom (konkrétne, že podnik nie je priamo poškodeným subjektom a neexistuje priama príčinná súvislosť medzi škodou a konaním zakladajúcim zodpovednosť)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

19 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora v podstate pýta, či môže členský štát zamietnuť žiadosť o vrátenie podanú hospodárskym subjektom, na ktorý bola presunutá povinnosť zaplatiť sumu neoprávnene vybratej dane z dôvodu, že nie je zdaniteľnou osobou, a že teda neodviedol túto sumu daňovým orgánom.

20 Aby bolo možné odpovedať na túto otázku, treba najskôr pripomenúť, že nárok na vrátenie daní vybratých v členskom štáte v rozpore s právom Únie je následkom a súčasťou práv, ktoré jednotlivcom vyplývajú z ustanovení práva Únie, ktoré také dane zakazuje. Členský štát je teda v zásade povinný vrátiť dane vybraté v rozpore s právom Únie (pozri rozsudky z 9. novembra 1983, San Giorgio, 199/82, Zb. s. 3595, bod 12; z 28. januára 2010, Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, Zb. s. I-731, bod 45, ako aj zo 6. septembra 2011, Lady & Kid a i., C-398/09, Zb. s. I-7375, bod 17).

21 Na základe výnimky zo zásady vrátenia daní nezlučiteľných s právom Únie však môže byť vrátenie neoprávnene vybratých daní odmietnuté len vtedy, pokiaľ by viedlo k bezdôvodnému obohateniu oprávnených subjektov, čiže pokiaľ sa preukáže, že osoba povinná zaplatiť tieto dane túto povinnosť v skutočnosti preniesla priamo na kupujúceho (pozri v tomto zmysle rozsudok Lady & Kid a i., už citovaný, body 18 a 20).

22 Za týchto okolností totiž daňové bremeno vyplývajúce z neoprávnene vybratej dane neznáša zdaniteľná osoba, ale kupujúci, na ktorého bolo toto bremeno prenesené. Preto by vrátenie sumy dane, ktorú už táto zdaniteľná osoba vybrala od kupujúceho, v jej prípade predstavovalo dvojitú platbu, ktorú možno považovať za „bezdôvodné obohatenie“, a to bez toho, aby toto vrátenie napravilo dôsledky nezákonnosti dane pre kupujúceho (rozsudky zo 14. januára 1997, Comateb a i., C-192/95 až C-218/95, Zb. s. I-165, bod 22, a Lady & Kid a i., už citovaný, bod 19).

23 Z uvedeného vyplýva, že účelom nároku na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu je napravenie dôsledkov nezlučiteľnosti dane s právom Únie, a síce tak, že odstráni hospodárske zaťaženie, ktoré v konečnom dôsledku bolo neoprávnene uložené hospodárskemu subjektu a ktoré tento subjekt skutočne znášal.

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou pri neexistencii právnej úpravy Únie v oblasti žiadostí o vrátenia daní prináleží vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu upraviť podmienky, za ktorých ich možno podať, avšak za predpokladu rešpektovania zásad rovnocennosti a efektivity (pozri rozsudky zo 6. októbra 2005, MyTravel, C-291/03, Zb. s. I-8477, bod 17, a z 15. marca 2007, Reemtsma Cigarettenfabriken, C-35/05, Zb. s. I-2425, bod 37).

25 V tomto kontexte pri zohľadnení účelu nároku na vymáhanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu, ako je uvedený v bode 23 tohto rozsudku, rešpektovanie zásady efektivity vyžaduje, aby členské štáty v súlade so zásadou procesnej autonómie stanovili podmienky na podávanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia takým spôsobom, aby hospodárske zaťaženie neoprávnene vybranou daňou mohlo byť odstránené.

26 V tejto súvislosti už bolo rozhodnuté, že pokiaľ konečný kupujúci podľa vnútroštátneho práva môže od zdaniteľnej osoby dosiahnuť vrátenie sumy dane, ktorá bola presunutá na neho touto zdaniteľnou osobou, potom musí existovať možnosť, aby tejto zdaniteľnej osobe vnútroštátne orgány vrátili predmetnú sumu (pozri rozsudok

Comateb a i., už citovaný, bod 24). Rovnako platí, že vnútroštátny právny systém dovoľujúci dodávateľovi, ktorý omylom zaplatil daňovým orgánom DPH, požiadať o jej vrátenie, a ktorý príjemcovi služieb podľa občianskeho práva umožňuje podať žalobu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu proti nemu, rešpektuje zásadu efektivity, lebo takýto systém umožňuje uvedenému príjemcovi, ktorý uhradil daň faktúrovanú omylom, získať vrátenie súm zaplatených neoprávnene (pozri rozsudok Reemtsma Cigarettenfabriken, už citovaný, bod 39).

27 Z toho vyplýva, že členský štát v zásade môže zamietnuť žiadosť konečného kupujúceho o vrátenie neoprávnene vybratej dane, na ktorého bola presunutá, z toho dôvodu, že ju neodviedol daňovým orgánom tento kupujúci, za predpokladu, že pri znášaní daňového bremena, ktoré v konečnom dôsledku znáša tento kupujúci, môže na základe vnútroštátneho práva podať podľa občianskeho práva žalobu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu voči zdaniteľnej osobe.

28 Ak sa však vrátenie dane zdaniteľnou osobou ukáže nemožné alebo nadmerne ťažké, najmä v prípade platobnej neschopnosti tejto zdaniteľnej osoby, zásada efektivity vyžaduje, aby mal kupujúci možnosť obrátiť sa so svojou žiadosťou o vrátenie priamo na daňové orgány a aby členský štát na tieto účely stanovil potrebné nástroje a procesné postupy (pozri rozsudok Reemtsma Cigarettenfabriken, už citovaný, bod 41).

29 Na prvú otázku preto treba odpovedať v tom zmysle, že členský štát môže zamietnuť žiadosť kupujúceho o vrátenie neoprávnene vybratej dane, na ktorého bolo presunuté daňové bremeno, z dôvodu, že daň neodviedol daňovým orgánom tento kupujúci, za predpokladu, že tento kupujúci môže na základe vnútroštátneho práva podať podľa občianskeho práva žalobu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu proti tejto zdaniteľnej osobe a že vrátenie neoprávnene vybratej dane touto zdaniteľnou osobou nie je prakticky nemožné alebo nadmerne ťažké.

O druhej otázke

30 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd Súdneho dvora v podstate pýta, či môže členský štát zamietnuť návrh na náhradu škody podaný podnikom, na ktorý presunula zdaniteľná osoba neoprávnene vybratú daň, s odôvodnením, že priama príčinná súvislosť medzi výberom dane štátom a škodou, ktorá tomuto podniku vznikla, je vopred vylúčená.

31 Vnútroštátny súd teda v podstate žiada Súdny dvor, aby rozhodol, či sa slobodne prijaté rozhodnutie zdaniteľnej osoby presunúť na ďalšie osoby neoprávnene vybratú daň môže považovať za prerušenie tejto priamej príčinnej súvislosti medzi konaním členského štátu a škodou, ktorá vznikla kupujúcemu.

32 Na úvod je potrebné pripomenúť, že Súdnemu dvoru neprináleží, aby právne kvalifikoval žaloby podané žalobkyňami v konaní vo veci samej na vnútroštátny súd, ktorými sa domáhali vrátenia dane vybratej neoprávnene, resp. náhrady škody, ktorá im vznikla (pozri rozsudky z 8. marca 2001, Metallgesellschaft a i., C-397/98 a C-410/98, Zb. s. I-1727, bod 81, a z 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, Zb. s. I-11753, bod 201), a že žaloba o náhradu škody sa nevylučuje so žalobou o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu (pozri v tomto zmysle rozsudok Comateb a i., už citovaný, bod 34).

33 Je rovnako dôležité pripomenúť, že priznanie nároku poškodeným jednotlivcom na náhradu škody spôsobenej v dôsledku porušenia práva Únie členským štátom je podmienené splnením troch predpokladov, t. j. že porušená právna norma Únie má za cieľ priznať uvedeným jednotlivcom práva, že porušenie tejto normy je dostatočne závažné a že medzi týmto porušením a škodou spôsobenou poškodeným jednotlivcom existuje priama príčinná súvislosť (pozri rozsudky z 26. januára 2010, Transportes Urbanos a Servicios Generales, C-118/08, Zb. s. I-635, bod 30, a z 9. decembra 2010, Combinatie Spijker Infrabouw-De Jonge Konstruktie a i., C-568/08, Zb. s. I-12655, bod 87).

34 Pokiaľ ide o požiadavku priamej príčinnej súvislosti, z ustálenej judikatúry vyplýva, že v zásade prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či údajná ujma vyplýva dostatočne priamo z porušenia práva Únie členským štátom (pozri rozsudky z 5. marca 1996, Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, Zb. s. I-1029, bod 65; z 13. marca 2007, Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation, C-524/04, Zb. s. I-2107, bod 122, a zo 17. apríla 2007, AGM-COS.MET, C-470/03, Zb. s. I-2749, bod 83).

35 Súdny dvor však môže v záujme poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu poskytnúť všetky informácie, ktoré považuje za nevyhnutné (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. januára 2001, Stockholm Lindöpark, C-150/99, Zb. s. I-493, bod 38, a z 18. júna 2009, Stadeco, C-566/07, Zb. s. I-5295, bod 43).

36 Z tohto pohľadu je potrebné zdôrazniť, že taký vnútroštátny právny systém, o aký ide v konaní vo veci samej, ktorý umožňuje konštatovať priamu príčinnú súvislosť, iba pokiaľ ide o výber dane, ktorá bola vybratá neoprávnene zo strany štátu, a škodou spôsobenou zdaniteľnej osobe, nemôže stanoviť požiadavku na túto príčinnú súvislosť takým spôsobom, aby získanie náhrady škody, ktorá vznikla, bolo prakticky nemožné alebo nadmerne ťažké.

37 Z toho vyplýva, že taký vnútroštátny právny systém je v zásade v súlade so zásadou efektivity za predpokladu, že kupujúci, ktorý znáša v konečnom dôsledku daňové bremeno, môže v zmysle vnútroštátneho práva podať podľa občianskeho práva žalobu o náhradu škody voči tejto zdaniteľnej osobe.

38 Analogicky s tým, čo bolo uvedené v bode 28 tohto rozsudku, však platí, že ak by sa náhrada škody spôsobená kupujúcemu, ktorý znášal daňové bremeno neoprávnene vybratej dane, ktoré na neho preniesla zdaniteľná osoba, ukázala nemožnou alebo nadmerne ťažkou, najmä v prípade platobnej neschopnosti zdaniteľnej osoby, zásada efektivity vyžaduje, aby mal tento kupujúci možnosť obrátiť sa so svojou žiadosťou

priamo na štát bez toho, aby sa tento štát mohol účinne dovolávať neexistencie priamej príčinnej súvislosti medzi výberom neoprávnene vybratej dane a škodou spôsobenou kupujúcemu.

39 Na druhú otázku teda treba odpovedať v tom zmysle, že členský štát môže z dôvodu neexistencie priamej príčinnej súvislosti medzi výberom neoprávnene vybratej dane, ktorú zdaniteľná osoba presunula na kupujúceho, a spôsobenou škodou zamietnuť žiadosť o náhradu škody podanú kupujúcim za predpokladu, že kupujúci môže na základe vnútroštátneho práva vyžadovať náhradu škody od zdaniteľnej osoby a že náhrada škody spôsobená kupujúcemu touto zdaniteľnou osobou nie je prakticky nemožná alebo nadmerne ťažká.

O trovách

40 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Pravidlá práva Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že:

1. členský štát môže zamietnuť žiadosť kupujúceho o vrátenie neoprávnene vybratej dane, na ktorého bolo presunuté daňové bremeno, z dôvodu, že daň daňovým orgánom neodviedol tento kupujúci, za predpokladu, že tento

kupujúci môže na základe vnútroštátneho práva podať podľa občianskeho práva žalobu o vydanie plnenia poskytnutého bez právneho dôvodu proti tejto zdaniteľnej osobe a že vrátenie neoprávnene vybratej dane touto zdaniteľnou osobou nie je prakticky nemožné alebo nadmerne ťažké;

2. členský štát môže z dôvodu neexistencie priamej príčinnej súvislosti medzi výberom neoprávnene vybratej dane, ktorú zdaniteľná osoba presunula na kupujúceho, a spôsobenou škodou zamietnuť žiadosť o náhradu škody podanú kupujúcim za predpokladu, že kupujúci môže na základe vnútroštátneho práva vyžadovať náhradu škody od zdaniteľnej osoby a že náhrada škody spôsobená kupujúcemu touto zdaniteľnou osobou nie je prakticky nemožná alebo nadmerne ťažká.

Podpisy